

De Præster, der bliver kaldet efter § 2, har den Særstilling, at de ikke selv kan søge sig et Embede, men kun kan blive Præster, naar en Menighed ansøger om at faa dem, og efter den hidtil gældende Lov har en saadan Præst ikke selv kunnet søge noget andet Embede i Folkekirken, men maattet vente, indtil en anden Menighed anmodede ham om at flytte til den. Dette er en noget stiv Bestemmelse, der sikkert ogsaa har trykket de forskellige Præster, som har virket under den. Men paa den anden Side maa man sige, at baade den Menighed, der paa denne ekstraordinære Maade har søgt sig en Præst, og denne Lægmandspræst, som gik ind dertil under disse Forhold, paa Forhaand har vidst, hvilke Kaar de gik ind under. Nu er der sikkert et udbredt Ønske om Lempelser paa dette Omraade, og den højtærede Kirkeminister har da ogsaa foreslaaet den lempende Bestemmelse, at saadanne Præster, naar de i 8 Aar har virket i den Menighed, der oprindelig kaldte dem fra deres Lægmandsstilling, kan søge Forflyttelse paa lignende Maade som andre Præster i Folkekirken. Jeg kunde tænke mig, at der vilde hæve sig Røster for, at man skulde gaa endnu videre, og det er jo et Spørgsmaal, som vil kunne tages op i Udvalget. Men jeg vil dog ikke undlade at understrege, at den Bestemmelse, som her er foreslaaet, betegner en absolut ikke uvæsentlig Ændring i det bestaaende. Det betyder en meget stor Lempelse, at en Menighed ikke som nu skal være henvist til at beholde Præsten, saa længe han lever, og en Præst ikke være nødt til at blive i den samme Menighed Livet ud, idet det foreslaas, at en Præst efter 8 Aars Præstetid skal kunne søge sig et andet Embede i Folkekirken.

Ærede Medlemmer har alle modtaget en Ansøgning fra de forskellige Lægmandspræster her i Landet, hvori de anmoder om, at Skridtet maa blive taget fuldt ud, saa disse Folk stilles paa lige Fod med Folkekirkens øvrige Præster. Men selv om man kan have Sympati for, at deres Arbejdsvilkaar bliver saa rummelige og saa frie som muligt, synes jeg dog, de gaar over Stregen, naar de karakteriserer sig som anden Rangs Præster, idet de selv ved at gaa ind paa denne ekstraordinære Maade uden en teologisk Embedseksamen paa Forhaand har stillet sig noget anderledes end de, der møder med en teologisk Embedseksamen. De taler om et Kastevæsen indenfor Præstestanden og anden Rangs Præster, men man maa dog sige, at de selv har været ude om det. Jeg ønsker Frihed for disse

Præster til at arbejde, saa vidt det er gennemførligt, og der kan blive Enighed om det, men jeg maa protestere imod denne Benævnelse, som de selv har brugt ved at tale om „et Kastevæsen indenfor Præstestanden“. Jeg havde nær sagt, at det er al den Tak, vi faar. Jeg synes nemlig, det er en urimelig Benævnelse, naar disse Præster i den Menighed, de betjener, frivilligt er gaaet ind i Arbejdet ad en anden Vej end den almindelige. Jeg finder det ogsaa urimeligt at sige, at de paagældende Menigheder kommer til at indtage en Undtagelsesstilling. Selvfølgelig indtager de noget af en Undtagelsesstilling, men dette kan ikke bebrejdes Rigsdagen eller den siddende Regering, thi de har jo selv fremkaldt denne Undtagelsesstilling, netop fordi de har ønsket at gaa udenfor de sædvanlige Baner, netop fordi de har ønsket at faa en Mand til Præst, der ikke opfyldte den almindelige Betingelse, at have teologisk Embedseksamen. Derfor synes jeg ogsaa, det er et svagt Argument at ville anføre som noget, der kan bebrejdes Rigsdagen, at man vil opretholde denne ganske særlige Undtagelsesstilling for de paagældende Menigheder.

Bestemmelserne i Lovforslagets § 1 tilsigter i og for sig ikke store Ændringer fra det bestaaende. Bestemmelsen om, at Missionspræster skal have arbejdet 8 Aar paa Missionsmarken, før de ansættes som Præster, finder jeg kun naturlig, og det er i øvrigt vist kun Udtryk for, hvad der allerede nu er Praksis. At de amerikanske Frimenighedspræster skal have en Udtalelse fra Formanden for deres amerikanske Missionselskab, finder jeg i og for sig heller ikke, der er nogen Grund til at gøre Ophævelser over. Jeg tror i øvrigt ikke, at Spørgsmaalet om de amerikanske Præster i den kommende Tid vil faa den Betydning, som det har haft i Tiden fra 1920 til 1927. De forholdsvis mange amerikanske Præster, der i den forløbne Tid er gaaet ind i vor Folkekirke, er sikkert gennemgaaende Mænd, som er født i Danmark, og som derfor fra deres Barnheds- og Ungdomstid har nogen Tilknytning til Hjemlandet, men hele den Slægt, der nu vokser opovre i Amerika som født af danske Forældre, og som gaar paa de amerikanske Præstekoler, vil sikkert slet ikke have denne Trang til at vende tilbage til Danmark og tage Præstegerningen op herhjemme, saa jeg tror, at dette Spørgsmaal om de amerikanske Præster med Tiden vil falde bort af sig selv. Bestemmelsen om, at Biskoppen skal udtale sig om, hvor-